

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 11. prosince 2007 [žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal (Civil Division) – Spojené království] – International Transport Workers' Federation, Finnish Seamen's Union v. Viking Line ABP, Ou Viking Line Eesti

(Věc C-438/05) ⁽¹⁾

(Námořní doprava — Právo usazování — Základní práva — Cíle sociální politiky Společenství — Kolektivní akce odborové organizace namířené proti soukromému podniku — Kolektivní smlouva, která může odrazovat od registrace plavidla pod vlajkou jiného členského státu)

(2008/C 51/17)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal (Civil Division)

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: International Transport Workers' Federation, Finnish Seamen's Union

Žalované: Viking Line ABP, Ou Viking Line Eesti

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Court of Appeal, Civil Division – Výklad článku 43 ES a nařízení Rady (EHS) č. 4055/86 ze dne 22. prosince 1986 o uplatňování zásady volného pohybu služeb v námořní dopravě mezi členskými státy a mezi členskými státy a třetími zeměmi (Úř. věst. L 378, s. 1) – Kolektivní akce vedená odborovou organizací proti soukromému podniku k tomu, aby uzavřel kolektivní smlouvu mající za účinek, že záměna vlajky plavidel uvedeného podniku za vlajku jiného členského státu se stane bezpředmětnou – Použitelnost článku 43 ES nebo nařízení č. 4055/86 podle hlavy XI Smlouvy o ES a rozsudku C 67/96 „Albany“ – Možnost podniku dovolávat se ustanovení článku 43 ES nebo nařízení č. 4055/86 vůči jinému podniku, včetně odborové organizace s ohledem na její kolektivní akci

Výrok

- 1) Článek 43 ES musí být vykládán tak, že kolektivní akce vedená odborovými svazy či sdružením odborových svazů proti podniku s cílem přimět jej k uzavření kolektivní smlouvy, jejíž obsah může podnik odradit od využití svobody usazování, v zásadě nestojí mimo rozsah působnosti tohoto článku.
- 2) Článek 43 ES může přiznávat soukromému podniku práva, kterých se lze dovolávat vůči odborovému svazu nebo sdružení odborových svazů.

- 3) Článek 43 ES musí být vykládán tak, že takové kolektivní akce, jaké jsou předmětem původního řízení, jejichž cílem je přimět podnik, jehož sídlo se nachází v určitém členském státě, aby uzavřel kolektivní smlouvu s odborovým svazem z tohoto členského státu a uplatňoval ustanovení této smlouvy na zaměstnance dceřiné společnosti uvedeného podniku usazené v jiném členském státě, jsou omezeními ve smyslu uvedeného článku.

Tato omezení v zásadě mohou být odůvodněna ochranou takového naléhavého důvodu obecného zájmu, jakým je ochrana pracovníků, za podmínky, že bude prokázáno, že jsou způsobilá zaručit uskutečnění sledovaného legitimního cíle a nepřekračují meze toho, co je dosažení tohoto cíle nezbytné.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 60, 11.3.2006.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 13. prosince 2007 – Komise Evropských společenství v. Italská republika

(Věc C-465/05) ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Volný pohyb služeb — Právo usazování — Povolání strážce bezpečnostní služby — Soukromé bezpečnostní služby — Přísaha věrnosti Italské republiky — Povolání prefekta — Provozovna — Minimální počet pracovníků — Složení jistoty — Administrativní kontrola poskytnutých služeb)

(2008/C 51/18)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: E. Traversa a E. Montaguti, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika (zástupci: I. M. Braguglia, zmocněnec, a D. Del Gaizo, advokát)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Porušení článků 43 ES a 49 ES – Podmínky pro výkon profese strážce soukromé bezpečnostní služby – Povinnost složit slib věrnosti Italské republice – Povinnost získat prefekturní povolení

Výrok

1) Italská republika tím, že stanovila v rámci konsolidovaného znění zákonů o veřejné bezpečnosti (*Testo unico delle leggi di pubblica sicurezza*), schváleného královským nařízením č. 773 ze dne 18. června 1931, ve znění pozdějších předpisů, že:

- činnost strážce soukromé bezpečnostní služby může být vykonávána pouze pod podmínkou předchozího složení přísahy věrnosti Italské republice, porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 43 ES a 49 ES;
- činnost soukromé bezpečnostní služby může být vykonávána poskytovatelem služeb usazeným v jiném členském státě pouze na základě povolení Prefetta s omezenou územní působností, aniž by byly zohledněny povinnosti, které jsou těmto poskytovatelům již uloženy v členském státě původu, porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 49 ES;
- uvedené povolení má jen omezenou územní platnost a jeho vydání se váže na zohlednění počtu a velikosti podniků poskytujících soukromé bezpečnostní služby, které již vykonávají činnost na dotčeném území, porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 43 ES a 49 ES;
- podniky poskytující soukromé bezpečnostní služby musejí mít provozovnu v každé provincii, kde vykonávají svou činnost, porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 49 ES;
- každý zaměstnanec těchto podniků musí mít individuální povolení pro výkon činnosti soukromé bezpečnostní služby, aniž by byly zohledněny kontroly a prověření, ke kterým již došlo v členském státě původu, porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 49 ES;
- podniky poskytující soukromé bezpečnostní služby musejí k tomu, aby získaly povolení, zaměstnávat minimální nebo maximální počet zaměstnanců, porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 43 ES a 49 ES;
- tytéž podniky musejí složit jistotu u státní depozitní pokladny, porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 43 ES a 49 ES, a
- ceny soukromých služeb soukromé bezpečnosti jsou stanoveny v povolení Prefetta ve vztahu k předem vymezenému možnému rozpětí, porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 49 ES.

2) Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 60, 11.3.2006.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 18. prosince 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supremo Tribunal Administrativo – Portugalsko) – Fazenda Pública – Director Geral das Alfândegas v. ZF Zefeser – Importação e Exportação de Produtos Alimentares Lda

(Věc C-62/06) (¹)

(Nařízení (EHS) č. 1697/79 — Článek 3 — Výběr dovozního cla po propuštění zboží — Jednání, které může být předmětem trestního stíhání před soudem — Orgán příslušný k provedení právní kvalifikace jednání)

(2008/C 51/19)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci původního řízení

Žalobce: Fazenda Pública – Director Geral das Alfândegas

Žalovaná: ZF Zefeser – Importação e Exportação de Produtos Alimentares Lda

Za přítomnosti: Ministério Público

Předmět

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Supremo Tribunal Administrativo – Výklad článku 3 nařízení Rady (EHS) č. 1697/79 ze dne 24. července 1979 o vybírání dovozního nebo vývozního cla po propuštění zboží, které nebylo požadováno od osoby zodpovědné za zaplacení cla ze zboží navrženého v celním prohlášení do celního režimu s povinností platit toto clo (Úř. věst. L 197, s. 1) – Jednání, které může být předmětem trestního stíhání před soudem – Pojem a kvalifikace

Výrok

K provedení právní kvalifikace jednání jako „jednání, které může být předmětem trestního stíhání před soudem“, ve smyslu čl. 3 prvního pododstavce nařízení Rady (EHS) č. 1697/79 ze dne 24. července 1979 o vybírání dovozního nebo vývozního cla po propuštění zboží, které nebylo požadováno od osoby zodpovědné za zaplacení cla ze zboží navrženého v celním prohlášení do celního režimu s povinností platit toto clo, jsou příslušné celní orgány povolány k tomu, aby určily správnou výši dotčeného dovozního nebo vývozního cla.

(¹) Úř. věst. C 86, 8.4.2006.